

Hjälparen kommer

Predikan på söndagen före pingst 29 maj 2022 i Gustaf Adolfskyrkan av Arne Wikström

---

När jag gick på Pastoralinstitutet i Uppsala så hade vi besök av KG Hammar strax före prästvigningen. Vi passade då på att fråga hur han ansåg att en bra präst skulle vara. Det svar han gav har jag aldrig glömt. Så här sa han:

För det första ska du vara den du är. Försök inte vara någon annan, utan var bara dig själv. För det andra ska du dagligen leva helt av Guds nåd. Och för det tredje ska du vara upp över öronen förälskad i Jesus. Då ordnar sig det mesta!

Sade alltså den lärde och intellektuelle professorn och ärkebiskopen. Ja, jag har verkligen försökt att följa hans råd. Försökt att slappna av och bara vara mig själv. Varje morgon får jag rikta min blick uppåt och säga: Jag placerar mig i din nåd min Gud! Och hela tiden samtalar jag med Jesus – vad tycker du att jag ska göra i dag, i den här situationen Jesus?

Ja, detta låter väl bra, men hur ska jag komma ihåg detta? Vi människor har så lätt att glömma, och ofta blir det inte så mycket av våra föresatser och nyårsloften. Jesus vet att vi har lätt att glömma, så därför sa han innan han lämnade sina lärjungar: Jag ska sända en Påminnare till er, Hjälparen den helige Ande. Ordet som i vår bibel är översatt med Hjälparen heter på grundtexten *parakletos* och kan översättas på flera olika sätt.

I många engelska bibelöversättningar är *parakletos* översatt med *Comforter* – tröstaren. Andra översättningar av samma ord är – *advokat*, eller *den som står vid min sida och för min talan*.

Eller som i Karl XII:s bibel *Hugsvalaren*. Den som svalkar mitt sinne. Vilken underbar beskrivning! Ibland när det går varmgång så behövs den helige Andes fläkt som svalkar mitt sinne.

Jesus säger: *Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.* (Joh 14:26) Denne *parakletos*, denne Hjälparens uppgift är

- att lära oss allt
- och påminna oss om allt som Jesus har sagt.

Många människor i vårt land har väldigt vaga uppfattningar om varför vi firar pingst. Man kan få höra de mest märkliga gissningar. Men även i kyrkan så behandlas Anden lite styvmoderligt kan man tycka. Fadern och Sonen får en hel artikel var i vår trosbekännelse, men när det kommer till den tredje personen så sägs det helt kort: *Vi tror på den helige Ande*. Ingen förklaring eller utläggning.

Kanske beror det på att ordet för ande på Nya Testamentets grundspråk grekiska är samma ord som för vind – *pneuma*. Vinden blåser var den vill. Det går inte att stänga in vinden eller Anden i ett rum. Det är svårt att göra en systematisk teologi om Anden. Så snart man tror att man vet var man har Anden, så bryter den ut sig och blåser på ett helt oväntat sätt.

I berättelsen om den första pingstdagen så står det att *ingen visste vad han skulle tro*. Den enda förklaring man kunde komma med var att de hade druckit sig fulla av halvjäst vin – något som Petrus förnekar.

”Det är inte som ni tror att de här männen är berusade, det är ju bara morgon” säger Petrus (Apg 2:15) och så förklarar han att Gud nu uppfyller sitt löfte om att utgjuta sin Ande över alla människor.

Alla kristna har genom dopet fått den helige Ande. När jag har döpt någon, barn eller vuxen, lägger jag min hand på den döptes huvud och säger:

Livets Gud uppfylle dig med sin helige Ande och hjälpe dig att dag för dag leva i ditt dop.

Anden är Guds största gåva. Genom att ge oss sin Ande så ger Gud sig själv. Och Anden är inte långt borta. Människan skapades genom att Gud blåste in sin ande i människan. Anden är Livgivaren. Att du och jag lever beror på att Levande Gud har gett oss sin ande.

I Petrus pingstpredikan så säger aposteln: *Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den helige anden som gåva.* Den viktigaste dopgåvan vi fick var den helige Ande. Men vad har vi gjort med gåvan? Om de första kristna står det att *de alltmer uppfylldes av glädje och helig ande.* (Apg 13:52) Det talar om en process, något som kan utvecklas. Att låta Anden ta en i besittning mer och mer. Men hur går det till?

När Jesus lämnade sina lärjungar så uppmanade han dem att vänta i Jerusalem tills de hade fått Anden. Och de fick vänta i tio dagar. *De höll ihop under ständig bön* står det. (1:14) Och på Pingstdagen föll Anden över dem med en sådan kraft att omgivningen trodde att de var berusade. Förvandlingen var drastisk!

Petrus, som hade varit rädd att tala med en ung flicka – ni minns hur han förnekade Jesus – nu predikade han så frimodigt om Jesus att 3000 människor blev berörda och lät döpa sig på samma dag.

Vår förre ärkebiskop Gunnar Weman skrev för några år sedan: *Vi är inte döpta till ett liv på sparlåga utan till ett liv i tro och lydnad. Därför behöver vi den andliga fördjupning som leder till att vi vågar leva ut himmelrikets krafter på jorden...*

Och i artikeln i Kyrkans Tidning fortsätter Gunnar Weman och talar om den starka längtan av andlig förnyelse som finns hos många människor. Ja, vi är nog många som inte är riktigt nöjda med att leva ett andligt liv på

sparlåga. Vi längtar efter att våra hjärtan ska bli brinnande – precis som Emmauslärjungarna.

Nu kan vi få för oss att vi måste bli märkvärdiga på något sätt eller göra något speciellt för att bli andliga. Bli som Moder Teresa eller Franciskus eller biskop Martin Lönnebo... - Askas – pilgrimsfärder - goda gärningar - ge pengar till de fattiga eller kanske tala i tungor

Allt detta är väl bra och har sin plats, men du behöver inte göra någonting extra för att få Anden. Du kan slappna av och vara naturlig. Du kan vila i Guds hand och veta att du är så innerligt älskad av Gud. Längtan är det enda kriteriet. Psalmisten säger: *Jag längtar och trängtar efter Herrens gårdar.* (Ps 84:2) Ordagrant: Jag är blek av längtan.

-Jag är blek av längtan - Jag längtar efter Gud - Jag vill inte leva på sparlåga - Herre ge mig ett brinnande hjärta!

Jag längtar inte ens, kanske någon av oss tänker. Då vill jag be så här:

- Gud, jag känner mig kall och likgiltig men jag längtar efter att börja längta efter helig ande. Tills du ger mig denna längtan så bara vilar jag i din goda hand.

Vi ber med våra afrikanska syskon:

Herre Jesus, under dina sista dagar på jorden lovade du oss, att du skulle sända oss den Helige Ande som vår Hjälpare.

Vi vet också, att din Helige Ande blåser över vår jord. Men vi förstår oss inte riktigt på honom. Många tror, att han bara är luft eller känslor.

Låt din Helige Ande sänka sig ner i våra liv. Låt honom komma som blod in i våra ådror så att vi helt blir ledda av din vilja.

Det finns tusentals röster och andar i denna värld, men vi vill bara höra din röst och bara öppna oss för din Ande.

Amen